

Verordening loonkostensubsidie werkervaringsplaatsen Wet inschakeling werkzoekenden (Wiw)

Nummer: 16-9-99/5

De raad der gemeente Hellevoetsluis;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 24 augustus 1999, nummer 16-9-99/5 ;

gelet op artikel 149 van de Gemeentewet en artikel 5 van de Wet inschakeling werkzoekenden;

besluit:

vast te stellen de Verordening loonkostensubsidie werkervaringsplaatsen Wet inschakeling werkzoekenden (Wiw).

HOOFDSTUK 1 INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- de Wiw : de Wet inschakeling werkzoekenden;
- het Buf : het Besluit uitvoering en financiering Wet inschakeling werkzoekenden;
- subsidie : de loonkostensubsidie aan werkgevers voor werkervaringsplaatsen als bedoeld in artikel 5, lid 1, Wiw;
- dienstverband : een dienstverband als bedoeld in artikel 5 Wiw jo. artikel 7 Buf, aangegaan voor tenminste zes maanden;
- Awb : de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2 Bevoegdheid van burgemeester en wethouders

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd tot het nemen van besluiten over het verstrekken van subsidies op grond van artikel 5 Wiw jo. artikel Buf, met inachtneming van deze verordening.

HOOFDSTUK 2 DE AANVRAAG

Artikel 3 De termijn van aanvraag

De aanvraag voor subsidie wordt voor de aanvang van het dienstverband bij burgemeester en wethouders ingediend.

Artikel 4 Gegevens bij de aanvraag

De werkgever verstrekt bij de aanvang voor subsidie de volgende gegevens:

- a. naam, adres, woonplaats en sofi-nummer van de werknemer;
- b. een afschrift van de arbeidsovereenkomst waaruit de aard, de duur en de omvang van het dienstverband blijkt;
- c. een afschrift van de Wiw-verklaring als bedoeld in artikel 12, eerste lid, Wiw;
- d. overige gegevens die burgemeester en wethouders nodig achten om te kunnen besluiten over de subsidieaanvraag.

Burgemeester en wethouders kunnen met betrekking tot de in te dienen gegevens aanwijzingen geven.

HOOFDSTUK 3 HOOGTE VAN DE SUBSIDIE, VOORWAARDEN OM VOOR SUBSIDIE IN AANMERKING TE KOMEN EN WEIGERINGSGRONDEN

Artikel 5 Hoogte van de subsidie

1. Burgemeester en wethouders stellen jaarlijks de hoogte van de subsidie per werknemer voor maximaal 12 maanden, bij een arbeidsduur van minimaal 32 uur per week vast.
2. Indien de werkervaringsplaats na de subsidieperiode wordt omgezet in een arbeidsovereenkomst van minimaal 12 maanden, met een arbeidsduur van minimaal 32 uur per week, zijn burgemeester en wethouders bevoegd de subsidie hoger vast te stellen.

Artikel 6 Duur van de subsidie

De subsidie wordt ten hoogste over een periode van drie jaar verdeeld.

Artikel 7 Verrekening van de hoogte van de subsidie

1. Indien de duur van de arbeidsovereenkomst korter is dan 12 maanden of de arbeidsduur minder is dan 32 uur per week, worden de subsidies als bedoeld in het hiervoor genoemde artikel 5 eerste lid met het overeenkomstige percentage verlaagd.
2. Indien de arbeidsduur minder is dan 32 uur per week, worden de subsidies als bedoeld in het hiervoor genoemde artikel 5 tweede lid met het overeenkomstige percentage verlaagd.

Artikel 8 Weigeren subsidie

De subsidieverstrekking kan naast de in artikel 4:25 en artikel 4:35 van de Awb genoemde gevallen worden geweigerd indien gegronde redenen bestaan aan te nemen dat:

- a. de gelden niet oftewel in onvoldoende mate besteed zullen worden voor het doel waarvoor de subsidie beschikbaar wordt gesteld;
- b. de subsidieverstrekking niet past binnen het beleid van de gemeente.

HOOFDSTUK 4 HET BESLISSEN OP DE AANVRAAG EN DE WIJZE VAN BETALEN

Artikel 9 Het besluit tot verlenen

Burgemeester en wethouders stellen de subsidie vast zonder voorafgaande beschikking van de subsidie.

Artikel 10 Beslistermijn

1. Burgemeester en wethouders beslissen op een aanvraag voor subsidie binnen acht weken na de dag waarop de aanvraag is ontvangen.
2. Burgemeester en wethouders kunnen hun beslissingen voor ten hoogste acht weken verdagen. De aanvrager wordt daarvan schriftelijk in kennis gesteld.

Artikel 11 Wijze van betalen

Het subsidiebedrag wordt in driemaandelijke termijnen in gelijke delen uitbetaald. In het vierde kwartaal volgt de eindafrekening.

HOOFDSTUK 5 VERPLICHTINGEN SUBSIDIEONTVANGER

Artikel 12 Toezicht en informatieplicht

1. Burgemeester en wethouders kunnen personen aanwijzen die zijn belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordeningen of van de verplichtingen in de Algemene wet bestuursrecht.
2. Aan subsidies op grond van deze verordening is de verplichting verbonden dat de subsidieontvanger aan een toezichthouder alle medewerking verleent die deze redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van zijn bevoegdheden.

Artikel 13 Meldingsplicht bij wijziging omstandigheden

1. De aanvrager voor subsidie doet onmiddellijk schriftelijk mededeling aan burgemeester en wethouders van alle feiten en omstandigheden die van belang kunnen zijn voor de beslissing op de aanvraag dan wel voor een beslissing tot wijziging, intrekking of vaststelling van de subsidie.
2. De aanvrager voor subsidie doet in ieder geval onmiddellijk mededeling van wijzigingen in de aard, de duur en omvang van het dienstverband van de werknemer.

Artikel 14 Bewaarplicht

De subsidieontvanger bewaart alle bewijsstukken die aan de subsidieverstrekking ten grondslag liggen, tenminste gedurende drie jaar na de vaststelling van de subsidie en stelt deze op verzoek ter beschikking voor controledoeleinden.

HOOFDSTUK 6 SLOTBEPALINGEN

Artikel 15 Zaken waarin de verordening niet voorziet

In alle gevallen waarin deze verordening niet voorziet, beslissen burgemeester en wethouders.

Artikel 16 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1998.

Artikel 17 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als Verordening loonkostensubsidie werkervaringsplaatsen Wiw.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 16 september 1999.

De raad voornoemd.

de secretaris, de voorzitter,

Algemene toelichting

Algemene toelichting

Op grond van artikel 5 Wiw en artikel 7 Buf kan de gemeente aan werkgevers een subsidie verstrekken voor een werkervaringsplaats die minimaal zes maanden duurt.

Als de gemeente aan werkgevers met langdurig werklozen of jongeren een arbeidsovereenkomst afsluiten om werkervaring op te doen, rechtstreeks subsidie verstrekt, is sprake van een publiekrechtelijke rechtshandeling waarop de Algemene wet bestuursrecht en de overige subsidieregels van toepassing zijn. Artikel 4:23 van de Awb verplicht de gemeente in beginsel een subsidieverordening ten aanzien van werkervaringsplaatsen vast te stellen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

De definitie van subsidie is niet in de verordening opgenomen. De reden hiervoor is dat de Awb in artikel 4:21 een dwingende en algemeen geldende begripsomschrijving van subsidie geeft. Op grond van artikel 4:21 is een subsidie: "de aanspraak op financiële middelen, door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager, anders dan de betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten".

Artikel 2

De Wiw en het Buf dragen de uitvoering van de taken op aan de gemeente (dit is de gemeenteraad). In dit artikel legt de raad de bevoegdheid om over subsidieaanvragen te beslissen neer bij burgemeester en wethouders.

Artikel 3

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 4

In dit artikel is bepaald dat bij de aanvraag een afschrift van de Wiw-regeling moet worden overhandigd. Deze bepaling is opgenomen om vooraf zeker te kunnen stellen dat de werknemer

Wiw-er is en dat de werkgever gerechtigd is de aanvraag voor een loonkostensubsidie te doen.

Bij de in artikel 4, eerste lid onder d, bedoelde gegevens kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het aantal uren dat gewerkt gaat worden. Als de gemeente in beleidsregels vastlegt dat alleen subsidie wordt verstrekt voor dienstverbanden van bijvoorbeeld minimaal 8 uur per week, biedt dit artikel de grond waarop deze gegevens kunnen worden opgevraagd.

Artikel 5

De Wiw en het Buf laten gemeenten vrij om zelf de hoogte van de subsidie vast te stellen die aan werkgevers wordt verstrekt. Gemeenten krijgen een basisbedrag van f 17.498,00 (subsidiebedrag in 1999) per werkervaringsplaats uitgekeerd. Dit bedrag hoeft echter niet volledig in de vorm van subsidie aan de werkgever te worden uitgekeerd. Gemeenten kunnen uit dit bedrag ook allerlei andere zaken bekostigen, zoals de kosten van toeleiding en opleiding en de kosten voor bemiddeling, overhead en dergelijke (zie Wiw-Handboek K1/4.7.8).

In dit artikel wordt geregeld dat burgemeester en wethouders jaarlijks de hoogte van de loonkostensubsidie vaststellen. Er wordt in dit artikel uitgegaan van een werkweek van 32 uur. Dit betekent niet dat er niet meer uren gewerkt mag worden, alleen zal de subsidie niet (evenredig) toenemen. Daarmee wordt aangesloten bij de bekostiging door het rijk, waarbij wordt uitgegaan van een werkweek van maximaal 32 uur.

Het tweede lid van dit artikel bevat een uitstroom-incentive. Burgemeester en wethouders kunnen op grond van dit artikel de subsidie hoger vaststellen als de werkgevers na afloop van de subsidieperiode de gesubsidieerde arbeidsovereenkomst met de werknemers (de werkervaringsplaats) omzetten in een reguliere (niet gesubsidieerde) arbeidsovereenkomst.

Artikel 6

In dit artikel is bepaald dat de (eenmalige) loonkostensubsidie maximaal over een periode van drie jaar kan worden uitgesmeerd. Deze bepaling is opgenomen om te voorkomen dat de subsidie op grond van artikel 4:51 van de Awb na drie jaar niet meer kan worden beëindigd. In artikel 4:32 van de Awb is vastgelegd dat bij zogenaamde duursubsidie de periode in de beschikking tot subsidieverlening moet worden vermeld.

Aangezien de loonkostensubsidie een duursubsidie kan zijn, is in deze verordening opgenomen dat de subsidie maximaal gedurende drie jaar kan worden verstrekt.

Artikel 7

Bij het verrekenen van de hoogte van de subsidie, indien de duur van de arbeidsovereenkomst korter is dan 12 maanden en/of de arbeidsduur minder is dan 32 uur per week, wordt aangesloten bij de verrekenswijze die het rijk hanteert bij de verstrekking van de vergoedingen aan de gemeenten.

Artikel 8

De Awb bevat een aantal weigeringsgronden. Artikel 4:25 Awb bepaalt dat een subsidie moet worden geweigerd als door verstrekking van de subsidie het subsidieplafond zou worden overschreden. Artikel 4:35 lid 1 Awb bepaalt dat de subsidieverlening kan worden geweigerd indien een gegronde reden bestaat om aan te nemen dat:

- a. de activiteiten niet of niet geheel zullen plaatsvinden;
- b. de aanvrager niet zal voldoen aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen;
- c. de aanvrager niet op een behoorlijke wijze rekening en verantwoording zal afleggen omtrent te verrichten activiteiten en de daaraan verbonden uitgaven en inkomsten, voor zover deze voor de vaststelling van de subsidie van belang zijn.

Het tweede lid van artikel 4:35 Awb bepaalt dat de subsidieverlening voorts in ieder geval kan worden geweigerd indien de aanvrager:

- a. in het kader van de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van deze gegevens tot een onjuiste beschikking op de aanvraag zou hebben geleid;
- b. failliet is verklaard of aan hem surseance van betaling is verleend, oftewel een verzoek daartoe bij de rechtbank is ingediend.

In aanvulling op de wettelijke weigeringsgronden, bevat artikel 8 nog twee gronden om de subsidie te weigeren. Beide gronden verwijzen naar het gemeentelijk beleid inzake de (re)integratie van arbeidsgehandicapten. Gemeenten kunnen dat beleid vastleggen in beleidsregels.

Artikel 9

Op grond van de Awb vindt de verstrekking van subsidies in beginsel in twee stappen plaats. De eerste stap is het besluit tot verlenen van de subsidie, de tweede stap is het besluit tot vaststellen van de subsidie. Het is mogelijk om de eerste stap (de subsidieverlening) over te slaan. In die gevallen wordt het definitieve bedrag van de subsidie direct vastgesteld.

In dit artikel is gekozen voor de tweede mogelijkheid. Het vaststellen van de subsidie, zonder voorafgaande beschikking tot subsidieverlening. Het voordeel van het direct vaststellen van de subsidie is besparing van de werklast voor zowel de gemeente als de subsidieaanvrager. De aanvraag en de bijgevoegde gegevens hoeven slechts één keer door de subsidieontvanger en door de gemeente gecontroleerd te worden.

Een nadeel van het direct vaststellen van het subsidiebedrag is het feit dat het verstrekte subsidiebedrag minder gemakkelijk is terug te vorderen als blijkt dat de subsidieontvanger zich niet gehouden heeft de subsidievoorwaarden.

Dit bezwaar kan echter worden ondervangen door te kiezen voor uitbetaling van de subsidie in termijnen (zie artikel 11).

Artikel 10

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 11

Gemeenten kunnen de uitbetaling naar eigen inzicht regelen. Er is gekozen voor een uitbetaling van de subsidie in driemaandelijke termijnen, waarna in het vierde kwartaal de eindafrekening wordt opgemaakt.

Artikel 12

Dit artikel regelt het toezicht van de gemeente en de informatieplicht van de subsidieontvanger. De gemeente moet dan op grond van artikel 5:11 Awb een toezichthouder aanwijzen voor de handhaving en het toezicht.

In het tweede lid van dit artikel is de medewerkingplicht van de subsidieontvanger opgenomen om te verzekeren dat tegen niet-medewerking kan worden opgetreden door de subsidie lager vast te stellen. In artikel 5:11 en verder van de Awb staan de bevoegdheden van toezichthouders vermeld.

Artikel 13 t/m artikel 17

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.

Nota-toelichting
2011-04-21